

Uden dette Tillæg til Loven finder jeg den for-
dærvelig, jeg finder, efter min fulde Overbe-
viisning, at Huusmandsstanden kun kan have
en ringe Tillid til en, som foreslaaet, sammen-
sat Commission (Flere Stemmer: Jo!). Man
siger, at det er ikke saa nødvendigt her, som
ved Gaardmandshoveriet, fordi det er ikke
Tvang for Huusmanden at faae Afsløsning;
men jeg skal formene, at det er Hovedhensigten
med Loven, at Huusmanden skal kunne blive
fri for Arbeidet. Men, naar han nu ikke tør
anmode om at blive fri for Arbeidet paa Grund
af Commissionernes Sammensætning, saa bli-
ver han jo ikke fri, og altsaa er Loven, vi
vedtage her, til ingen Nytte. Jeg kan derfor
ikke stemme for det her anførte Ændringsfor-
slag under Nr. 1, men maa holde mig til,
hvad vi have vedtaget tidligere under Sagen,
og maa stemme mod hele Loven, naar dette
Forslag gaaer igjennem.

Varfod: Jeg har tilladt mig saa tidligt
at forlange Ordet i det Haab, at Afslutnings-
væsenet da muligt ikke skulde forbyde mig det;
jeg har faaet det, og jeg skal da først tillade
mig den ganske korte Bemærkning, at det er
en hoist mislig og hoist ubehagelig Ting, saa-
ledes som under den foregaaende Sag, at skulle
føle sig forpligtet til at stemme mod en Lov,
uden at kunne saa meget som sige hvorfor;
dette bliver jeg imidlertid ikke nødt til denne
Gang, og jeg skal da tillade mig at yttre mig, idet
jeg knytter det til hvad den ærede Rigsdagsmand
for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) nys
sagde. Han erklærede da at han her har en Over-
beviisning, som er meget sikker, den nem-
lig, at det vilde være meget uheldigt, hvis
nærværende Lov ikke udkom, men nu har jeg
en Overbeviisning, som er ligesaa sikker, og
det er den, at det vilde være meget uheldigt,
hvis denne Lov udkom, uden at den vedtagne
Forandring i § 2, til hvilken der nu af den
ærede Rigsdagsmand fra Horsens (Hjerrild),
som selv er Medlem af dette Udvalg, er stillet
en Modandring, bibeholdes. Jeg tilstaaer, at

jeg for mit Bedkommende er saa inderlig over-
beviist om Nødvendigheden af, at vi blive ved
den Forandring, som allerede er foretagen i
§ 2, netop blive ved det frie Valg, som den
ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Dis-
trict (Mourier) med saa stor Barme erklærede
sig imod. Jeg er saa overbeviist om Nødvæn-
digheden af, at vi i den fredeelige og mundt-
lige Afgjørelses Interesse blive ved denne Bes-
lutning, at jeg ikke tager i Betænkning at
slutte mig til den Erklæring, som jeg allerede
ved den foregaaende Behandling af denne Lov
vilde have sluttet mig til, hvis Afslutnings-
væsenet ikke havde forbudt mig det, nemlig den
Erklæring, som den ærede Rigsdagsmand fra
Nykjøbing paa Falster (Monrad) afgav, at
han, hvis den nævnte Forandring ikke var
bleven vedtagen, vilde i høieste Grad have fun-
det Betænkelighed ved at stemme for Loven.
Det følger da af sig selv, at jeg maa stemme
mod det Ændringsforslag, som her staaer først paa
Listen, og som er stillet af det ærede Udvalg. Jeg
kan ikke nægte, at mig har det i høieste Grad været
paafaldende, og jeg kunde gjerne, hvis det be-
høvedes, udtrykke mig endnu stærkere (atter);
mig har det været i høieste Grad paafaldende,
at Udvalget, efterat det med os i 2 samfulde
Dage har kæmpet for Ændringsforslagene til
Gaardmandshoveri-Loven, og naturligtvis kæm-
pet for dem, fordi det ansaae dem for vigtige
og betydningsfulde, — efterat det en heel Dag,
og det var endda en lang Dag, et meget langt
Møde, med os har kæmpet for Ændringsfor-
slagene til nærværende Lov, som upaatvøle-
ligt ogsaa dengang ere blevne betragtede som
vigtige — jeg siger det har været mig i høieste
Grad paafaldende, at dette Udvalg nu vil
foreslaae os, at vi skulle kaste alle disse Æn-
dringsforslag væk, som vi dog have tillagt en
væsentlig Vægt, og som vi med saamegen An-
strængelse og saameget Talent, jeg kan sige
det, for jeg var ikke selv med i Kampen (at-
ter) have tilkæmpet os.